

vis ringe Straf, appellere af Hensyn til, at Sagens Omkostninger ere blevne dem paalagte. Resultatet bliver altsaa, at de appellere fra Underretten til Overretten og fra Overretten til Høiesteret og selvfølgelig faae Omkostningerne paalagte i alle Instanser. Jeg tror ikke, at det egentlig vil føre til nogen synderlig Skade for Justitsen, om Reglen i saa Henseende blev forandret.

Goldh. Jeg tror ikke, at man behøver ved dette Lovforslag at komme ind paa Spørgsmaalet om urigtige Domsfædelser, thi dette Spørgsmaal er jo ganske anderledes simpelt end det Spørgsmaal, der foreligger her. Jeg antager, at de urigtige Domsfædelser ere saa sjældne, at dem kunne vi vel sagtens komme ud over, selv om man vilde tilstaa en meget betydelig og rigelig Erstatning i slige Tilfælde. Det her foreliggende Spørgsmaal er ganske anderledes vanskeligt. Her er der jo Tale om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel, en Fængsling, som kan finde Sted og ofte finder Sted paa et Stadium af Undersøgelsen, hvor det kan være overordentlig vanskeligt at undgaa en urigtig Fængsling, og altsaa er Noget, som forholdsvis hyppig maa ske. Med Hensyn til Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, maa jeg slutte mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) angaaende § 4, og i Fjor var der jo ogsaa, som det vil erindres, et Flertal i Udvalget, som blev enigt om at foreslaa en saadan Affattelse af Lovens § 4. Jeg er fuldkommen overbevist om, at det maa være langt at foretrække, at disse Erstatningstilfælde i alle Tilfælde idømmes af en overordnet Ret og ikke i noget Tilfælde kan paadømmes af den Dommer, som har haft med Sagen at gøre. Det er et Synspunkt, som jeg ikke kan komme bort fra. Jeg mener rigtignok, at paa det Punkt burde Lovforslaget ændres, og jeg skjønner heller ikke, at der kan være nogle praktiske Vanskeligheder derved. Ganske anderledes vanskeligt bliver det jo, naar man behandler Spørgsmaalet om, i hvilke Tilfælde der skal gives Ret til Erstatning, og der vil jeg sige til de to ærede Talere, der sidst havde Ordet, navnlig til det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen), at jeg tror, han gjør meget stor Uret, hvis han stiller for overdrevne Fordringer i denne Sag, thi saa kan han jo være ganske sikker paa, at der ikke bliver gennemført Noget. Jeg tror, at der er al Anledning til at vise saa stor Resignation som muligt og komme til Erkendelse af, at selv om Lovforslaget i sin Form skulde faae en

noget theoretisk Affattelse, og man skulde nøies dermed, vil Loven alligevel faae en ikke ringe praktisk Betydning. Det er blevet sagt fra den Side, at man kunde vædde paa, at det aldeles ingen praktisk Betydning vilde faae, og det forekommer mig, at der fra den anden Side er blevet sagt, at det vil medføre en uuaadelig Mængde Erstatningsager og Uleilighed for Domstolene. Jeg tror nu, at disse Udtalelser ere lige overdrevne nok hver til sin Side, thi det er min Mening, at hvis Lovforslaget bliver affurat, som det er med Hensyn til §§ 1 og 2, vil det i adskillige Tilfælde faae overordentlig gavnlige og velsignelsesrige Virkninger, idet det jo i de Tilfælde, der komme til at foreligge, hvor det bliver godtgjort, at en Anden er skyldig end den Mistænkte, vil blive ganske klart, at Erstatning kan gives. Men hvis man vil gaa ind paa saadanne Udviklinger, som Udvalget foreslog i Fjor, og som det ærede Medlem for Viborg Amts 2. Valgkreds antydede, vil Loven faae en meget betydelig praktisk Anvendelse, ja, en saa stor praktisk Anvendelse, at jeg maa indrømme, at jeg i Fjor havde store Betænklichkeiten ved at gaa med dertil og har endnu flere i Nar. Hvis man ændrer Udtrykket, som det ærede Medlem antydede, til, at det ikke skulde være godtgjort, at Vedkommende ikke havde begaaet Gjerningen, men at det kunde antages, at han ikke havde begaaet den, saaledes at Domstolene skulde skjønne derover, ere vi inde paa langt flere Tilfælde og hvis man tog med, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds antydede, og som jeg indrømmer, at jeg har meget stor Tvivl om, at det gaar an at tage med, nemlig, at der skal gives Erstatning i hvert Tilfælde, hvor Noget er bleven belagt med Varetægtsfængsel, naar han ved den endelige Dom kun viste sig at kunne idømmes Bøder eller simpelt Fængsel, er det jo et Tilfælde, der ikke saa ganske sjældent vil indtræffe, og som med Nødvendighed ogsaa maa indtræffe ofte, thi det er ingenlunde let for en Undersøgelssdommer paa Sagens første Stadium at se, om det Forhold, der er paa Tale, er af en saadan Natur, at der kun kan være Spørgsmaal om Bøder eller Fængsel, eller om der kan være Tale om høiere Straf; det er Noget, der under Sagens Gang kan vise sig, tydeligt og klart, men som det fra første Færd af er meget vanskeligt at skjønne over. Hvis man altsaa gif til en saadan Endring, som jeg i Fjor sluttede mig til, men som jeg i Nar har megen Betænklichkeit ved, vilde Lovforslaget faae en meget betydelig praktisk Anvendelse. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet